

«ԱՐԹՈՒՆ ԿԵՑԷՔ, ՎԱՍՆ ԶԻ ԶԷՔ ԳԻՏԵՐ ԳՈՂԸ ԵՐԲ ՊԻՏԻ ԳԱՅ»

Ո՞վ է այն անձը որ քու քնացած ատենդ, կամ գործով տունդ հեռու եղած պահուն կու գայ կը քանդէ տանդ դռները ու պատուհանները եւ կը կողոպտէ ինչ որ ունիս: Այդ անձը կը կոչեն գող: Գողը այն արհեստաւորն է որ իր գողնալու գործին մէջ ձեռնհաս է, վարպետ դարձած է: Հոգ չընեն թէ ի՞նչքան վնաս կը հասցնէ հանգիստ եւ խաղաղ ապրողներուն: Ան ձրիակեր է, անկարագիր է, ծոյլ է եւ օրէնքը ոտնակոխ ընող է:

Դժուար է գողութիւն ըրած ժամանակ զինք ձերբակալել: Յանախ ոստիկանութիւնը շաքաթներով, տարիներով կ'աշխատի գտնելու զինքը դատարան տանելու համար: Մտածեմք վայրկեան մը. եթէ այս նարպիկ գողը իր նարպիկութիւնը գործածէր իր քրտինքով դրամ շահելու, ո՞րքան մեծ յաջողութիւն ձեռք պիտի ձգէր: Բայց ան կը նախընտրէ ապրիլ այդ ատելի կեանքը:

Գողը միայն տուններէ ներս ապրանք գողցողը չէ, այլ իրեն տրուած աշխատավարձին փոխարէն բաւարար գործ չարտադրող գործաւորն ալ գող է: Ան աշխատանքի ժամերը գործելով չի լեցներ, դանդաղ կը գործէ, կամ զանազան պատճառաբանութիւններով գործի ալ չերթար: Կը ստանայ իրեն խոստացուած ամսականը, բայց չարտադրեր: Ծոյլ մարդիկ կան ամէն ասպարէզի մէջ: Ուսուցիչը ներկայ կ'ըլլայ դասարանին մէջ, բայց անտեղի եւ անպատշաճ խօսակցութիւններով ժամանակը կ'անցնէ: Խանութպանը ամէն տեսակի ապրանք կը դնէ խանութին մէջ, բայց չընտրեր լաւագոյնը, եւ նոյնիսկ այդ ալ կը ծախէ սուղ գինով:

Հոգեւորականը իր ժամանակը կ'անցնէ պաշտօնատան մէջ՝ սպասելով որ իր ծխականները զինք փնտռեն, փոխանակ կորսուածներու ետեւէն երթալու եւ զանոնք եկեղեցիին կապելու: Անոր կատարած արարողութիւնները հետգհետէ կը կորսնցնեն իրենց գրաւչութիւնը եւ հոգեւոր զօրութիւնը, վասն զի ան անհրաժեշտ պատրաստութիւնը չի կատարեր ծէսին սկսելէ առաջ:

Այս մարդիկը՝ եւ շատ ուրիշներ, իրենց ասպարէզին մէջ ուղղամիտներ եւ խղճամիտներ չեն. կը գործեն ա՛յնքան քիչ որքանով կրնան խաբել գործատէրը: Այսպիսիներու ըրածն ալ տեսակ մը գողութիւն է եւ քննադատելի: Մէկ բան յստակ է սակայն, օրը պիտի գայ երբ ամէն մարդ՝ որ աշխարհ եկած է, պիտի կենայ Աստուծոյ դատաստանին առջեւ: Ինչպիսի՞ տեղեկագիր պիտի ներկայացնէ Աստուծոյ, որպէս զի արժանանայ արքայութեան մէջ բնակելու:

Աշխարհի վրայ երբ գողը բռնուի, կը դատապարտուի եւ բանտ կը նետուի: Բայց երբ Աստուծոյ դատաստանին առջեւ կենալով չարդարանայ, անոր ստանալիք բաժինը յաւիտեանական տանջանք եւ տառապանք պիտի ըլլայ: Ուրեմն ի՞նչ պէտք է ընել: Արթուն կենալ եւ հսկել, վասն զի չենք գիտեր թէ գողը երբ պիտի գայ: Ե՞րբ պիտի գայ մեր ժամանակը այս աշխարհէն հեռանալու, ե՞րբ պիտի գոցենք մեր աչքերը եւ ամէն բան հոս ձգելով պիտի անցնինք միւս կեանքին: Ի՞նչ պէտք է ընել: Ապրիլ ուղիղ կեանք, ապրիլ աստուածահանոյ կեանք, ապրիլ օրը օրին համոզուած ըլլալով որ յաջորդ վայրկեանը

վաղուան օրը, կրնայ իմ վերջին ժամս ըլլալ: Ապրիլ կեանքը ամբողջական նուիրումով, առանց աչքը քաղցրութեան ուրիշի ունեցածին վրայ աչք ունենալով, նախանձելով եւ չարախօսութեամբ: Ապրիլ իբր լոյսի որդի ատելով խաւարը եւ հեռու մնալով սիրելէ ամէն ինչ որ մեր հոգիները եւ մարմինները կ'արատաւորէ, դրամի պաշտամունք, անբարոյ կեանք, օրինազանցութիւն, ապստամբութիւն:

Ուրեմն, ինչ որ Յիսուս կը շեշտէ, արթուն մնալու մասին առակը խօսած ժամանակ, այն է որ գողը երբէք չի յայտարարեր թէ քաղաքի ո՞ր մասին մէջ գտնուող տունները պիտի կողոպտէ: Միայն ու միայն ինք գիտէ օրն ու ժամը եւ տեղը: Այլապէս, ըլլայ տանտէրը եւ կամ ռստիկանութիւնը անհրաժեշտ քայլերը պիտի առնէին իր գողութեան գործը ձախողեցնելու համար: Այդ առակով Յիսուս կը շեշտէ մարդուս մշտապէս պատրաստ ըլլալու անհրաժեշտութիւնը:

Ո՞վ գիտէ ժամն ու տեղը Յիսուսի վերադարձին. եւ ո՞չ ոք: Նոյնիսկ երկնքի հրեշտակները կամ մարդու որդին, չեն գիտեր այդ: Որոշումը պահ մը կը մնայ Հօր Աստուծոյ հոգիին մէջ: Երբ Ան որոշէ, աշխարհի վրայ սատանայի իշխանութիւնը վերջ պիտի գտնէ եւ պիտի հաստատուի Աստուծոյ թագաւորութիւնը:

Ի՞նչ է թիւը, արդեօք, աշխարհի վրայ բնակող մարդկութեան որ կը հաւատայ այս խօսքին: Հապա մենք հայերս, մեզմէ քանինն էր հաւատան: Երանի մեծ ըլլար այդ թիւը: «Արթուն կեցէ՛ք» կ'ըսէ Յիսուս: Արթուն կենալով պաշտպանած կ'ըլլանք մեր հոգիները, զօրացուցած կ'ըլլանք մեր հաւատքը եւ կը դիւրացնենք Աստուծոյ թագաւորութեան հաստատումը: Աղօթենք եւ խնդրենք աստուածային ոյժ եւ կարողութիւն այս նպատակին հասնելու համար: Ամէն:

ՇԱՀԷ Ա. ՔՀՆՅ. ԱԼԹՈՒՆԵԱՆ

ԱՄՈՒՍՆԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ

Քսաներորդ Դարու ընդհանրացած եւ օրինականացած ամուսնալուծումի կիրարկումները կ'առաջնորդեն անհատը, ընտանիքը եւ ազգը դէպի ընկերային քայքայում եւ անձնասպանութիւն: Պատճառը:

Որովհետեւ մարդ արարած, իր մարմնական կազմութեամբ թէեւ նման է անասնակա՛ն աշխարհին, սակայն իր հոգեկան ու իմացական՝ գերբնական զգայնութեամբ ջերմ աղերս ունի հանդէպ խորհրդաւորութեան եւ հանելի կամ տխուր անմոռանալի տպաւորութիւններու, որոնք կը դրոշմուին իր մտքին, իր զգայնութեան եւ երեւակայութեան

վրայ: Գիտական՝ շօշափելի նշմարտութիւնը կ'ուղղուի միայն մտքին: Հոգեկա՛ն աննիւթական, ներանձնական ապրումներով ու կարօտաբաղձ զգայնութիւններով կը կերտուի ու կը կառուցուի ամուսնութեան խուհուրդը, ուր այր եւ կին կը հոգեխառնուին ոչ միայն մարմնակա՛ն սերնդագործութեամբ, այլ նաեւ աստուածադիր հոգեկա՛ն, բարոյակա՛ն եւ բարենորոգման քիտումներու նամբով:

Ամուսնութիւնը նման է մետաղա՝ ձուլումի եւ կառուցումի ընթացքին գործածուած խառնուրդին, որոնք կը քաղկանան զանազան տարրերէ կամ